

Прилог бр. 1.

НАСТАВНО – НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ ПЕДАГОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БИЈЕЉИНИ СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Предмет: Извјештај комисије о пријављеним кандидатима за реизбор у академско звање **вишег асистента**, ужа научна област Специфичне књижевности (Србистика), предмети: Књижевност, Књижевност за дјецу, Народна књижевност, Књижевна историја, Сценска умјетност, Дијете и сценска лутка, Филмска и РТВ култура.

Одлуком Наставно-научног вијећа Педагошког факултета у Бијељини, Универзитета у Источном Сарајеву, ННВ број 01-902 од 25. 12. 2018. године, именовани смо у Комисију за разматрање конкурсног материјала и писање извјештаја по конкурс, објављеном у дневном листу „Глас Српске” од 20. и 21. новембра 2018. године, за реизбор у академско звање **вишег асистента**, ужа научна област Специфичне књижевности (Србистика).

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Састав комисије¹ са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив научне области, научног поља и уже научне/умјетничке области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

1. Проф. др Ранко Поповић, редовни професор, предсједник
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (Србистика)
Датум избора у звање: 27. 10. 2016.
Универзитет у Бањој Луци
Филолошки факултет

2. Проф. др Војо Ковачевић, редовни професор, члан
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (Србистика)
Датум избора у звање: 23. 2. 2016.
Универзитет у Источном Сарајеву
Филозофски факултет

3. Проф. др Јелина Ђурковић, ванредни професор, члан
Научна област: Хуманистичке науке
Научно поље: Језици и књижевности
Ужа научна област: Специфичне књижевности (Србистика)
Датум избора у звање: 26. 2. 2015.
Универзитет у Источном Сарајеву
Педагошки факултет у Бијељини

¹ Комисија се састоји од најмање три наставника из научног поља, од којих је најмање један из уже научне/ умјетничке за коју се бира кандидат. Најмање један члан комисије не може бити у радном односу на Универзитету у Источном Сарајеву, односно мора бити у радном односу на другој високошколској установи. Чланови комисије морају бити у истом или вишем звању од звања у које се кандидат бира и не могу бити у сродству са кандидатом.

На претходно наведени конкурс пријавио се један (1) кандидат:

1. Мр Сузана Бунчић, виши асистент²

На основу прегледа конкурсне документације, а поштујући прописане чланове³ 77., 78. и 87. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16), чланове 148. и 149. Статута Универзитета у Источном Сарајеву и чланове 5., 6., 37., 38. и 39⁴. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву, Комисија за писање извјештаја о пријављеним кандидатаима за изборе у звања, Наставно-научном/умјетничком вијећу Педагошког факултета/академије и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву подноси сљедећи извјештај на даље одлучивање:

ИЗВЈЕШТАЈ

КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ
Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке
Одлука наставног вијећа Педагошког факултета у Бијељини бр. 01-736, од 22. 10. 2018. године
Дневни лист, датум објаве конкурса
„Глас Српске”, 20 и 21. 11. 2018. године
Број кандидата који се бира
Један (1)
Звање и назив уже научне/умјетничке области, уже образовне области за коју је конкурс расписан, списак предмета
Реизбор у звање вишег асистента, за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика)
Број пријављених кандидата
Један (1)

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА
ПРВИ КАНДИДАТ
1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ
Име (име једног родитеља) и презиме
Сузана (Радован) Бунчић (рођ. Лаловић)
Датум и мјесто рођења
26.1.1982. Сарајево, Центар, Босна и Херцеговина

² Навести све пријављене кандидате (име, име једног родитеља, презиме).

³ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 77. или 78. или 87.

⁴ У зависности од звања у које се кандидат бира, наводи се члан 37. или 38. или 39.

Установе у којима је кандидат био запослен
ЈУ Завод за уџбенике и наставна средства Источно Сарајево, Универзитет у Источном Сарајеву, Педагошки факултет Бијељина
Звања/радна мјеста
Лектор приправник, Асистент и виши асистент на Педагошком факултету у Бијељини
Научна област
Хуманистичке науке Специфичне књижевности (Србистика)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима
Члан Српског просвјетног и културног друштва „Просвјета”
2. СТРУЧНА БИОГРАФИЈА, ДИПЛОМЕ И ЗВАЊА
Основне студије/студије првог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, 2002–2007. године
Назив студијског програма, излазног модула
Српски језик и српска књижевност
Просјечна оцјена током студија ⁵ , стечени академски назив
9,06, Дипломирани професор српског језика и српске књижевности
Постдипломске студије/студије другог циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка
Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, 2008–2014. године
Назив студијског програма, излазног модула
Методолошки аспекти изучавања књижевности (Књижевност)
Просјечна оцјена током студија, стечени академски назив
9,80, Магистар књижевноисторијских наука
Наслов магистарског/мастер рада
<i>Типови и функције хумора у приповијеткама Ива Андрића</i>
Ужа научна/умјетничка област
Специфичне књижевности (Србистика)
Докторат/студије трећег циклуса
Назив институције, година уписа и завршетка (датум пријаве и одбране дисертације)
Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале, 2015. (15.7.2015. године добијена сагласност за израду тезе)
Наслов докторске дисертације
<i>Поетика прозе Мома Капора</i>
Ужа научна област
Специфичне књижевности (Србистика)
Претходни избори у звања (институција, звање и период)
1. Универзитет у Источном Сарајеву, Педагошки факултет Бијељина, асистент, 23. 12. 2008–26. 4. 2014. године.

⁵ Просјечна оцјена током основних студија и студија првог и другог циклуса наводи се за кандидате који се бирају у звање асистента и вишег асистента.

2⁶. Универзитет у Источном Сарајеву, Педагошки факултет Бијељина, виши асистент, 26. 4. 2014. године.

3. НАУЧНА/УМЈЕТНИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Радови прије првог и/или посљедњег избора/реизбора

1. Сузана Лаловић (2008), *Зимомора* и почеци освајања завичаја, У: Рајко Петров Ного, *Зимомора након четрдесет година*, Лакташи: Графомарк, 92–96.

У раду *‘Зимомора’ и почеци освајања завичаја* говори се о поезији Рајка Петрова Нога. Ауторка повлачи паралелу између Ногове прве пјесничке збирке и његовог каснијег стваралаштва у погледу тематско-мотивског јединства, настојећи да издвоји оно што ово пјесништво чини карактеристичним и препознатљивим. Као доминанте Ноговог пјесништва издвајају се лични и породични бол пјесника који се ресликавају на национални удес, у коме се потенцира страдалништво српског народа у вишевијековним ратовима и погромима. Уочава се да је пјесников глас, у почетним збиркама пун бунтовништва и пркосног инађења, из збирке у збирку постајао стишанији, да би се на крају бунт преточио у вапај и молитву. Ауторка закључује да је Ногова прва пјесничка збирка, у ствари, извориште основних мотива којима ће пјесник остати вјеран до краја. Првом збирком Ного је започео свој повратак *кући које нема*, а самим тиме и завичају, с тиме што се појам завичај полако проширивао на свеколики српски национални простор.

2. Лаловић 2010: Сузана Лаловић, Бајка у савременом наставном процесу, *Нова школа, година V, бр. 7*, Бијељина: Педагошки факултет у Бијељини, 200–213.

Рад *Бајка у савременом наставном процесу* разматра неке од нових могућности успјешног укључивања бајке у наставу с обзиром на актуелне тенденције. Као књижевноумјетничка врста бајка је одувijek имала не само специфичну, већ и веома важну улогу у васпитању. Од првобитне заједнице, у којој је настала, до савременог доба, промовишући друштвено прихватљиве обрасце понашања, нудећи забаву, олакшавајући социјализацију, задовољавајући човјекову потребу за лијепим, те мотивишући га да креативно дјелује, бајка се увијек бавила универзалним и свевременим проблемима човјека. Имајући у виду да је сазријевање савременог дјетета условљено законима и потребама савременог потрошачког друштва, које путем телевизије и електронских медија промовише инстант вриједности, ауторка сматра да је потребно истражити нове могућности ревитализације и ревалоризације бајке у животу и васпитању дјетета. Савремене тенденције у настави које подразумијевају интердисциплинарност и тематско повезивање садржаја из различитих подручја пружају нове могућности адекватног укључивања бајке у наставни процес, уз поштовање умјетничке природе овог књижевног жанра. У раду се даље предлаже модел обраде бајке у корелацији са музичком и ликовном културом и физичким васпитањем. У закључном дијелу рада ауторка изражава увјерење да би обрада бајке путем предложеног модела могла помоћи враћању овом жанру оног мјеста које и треба да му припада у животу и васпитању дјетета.

⁶ Навести све претходне изборе у звања.

3. Лаловић, Ковачевић 2011: Сузана Лаловић, Милена Ковачевић, Средина и одрастање дјевојчица: Андрићева Роза и Самоковлијина Мирјама, *Детињство, Часопис о књижевности за децу* 2/2011 (XXXVII), Нови Сад, 117–126.

У раду *Средина и одрастање дјевојчица: Андрићева Роза и Самоковлијина Мирјама*, који је коауторски, говори се о ликовима двију дјевојчица које су дали Иво Андрић и Исак Самоковлија у приповијеткама *На обали* и *Мирјамина коса*. Ауторка уочава да су ликови Розе Калине и Мирјаме по много чему специфични не само у оквиру опуса приповиједака за дјецу, него и у српској књижевности уопште. Иако се ликови ове двије дјевојчице уклапају у општа обиљежја Андрићеве и Самоковлијине поетике, они је у исто вријеме надилазе. Оне грчевито, свака на свој начин, покушавају наћи своје мјесто под сунцем, а успех зависи од тога колико је средина (хришћанска, односно јеврејска), спремна да прихвати другачије, колико су дјевојчице спремне да прихвате саме себе и дјелају да се изборе за своје циљеве. У завршном дијелу рада се закључује да ни једна ни друга дјевојчица не успијевају да побјегну од судбине, с том разликом што Роза ствари види у правом свјетлу и прихвата их, дјелује, а Мирјама чека да се ствари саме од себе ријеше, вјерујући да ништа није до ње.

4. Лаловић 2011: Сузана Лаловић, *Збогом, Сарајево* Радована Вучковића – паралеле са Андрићевим стваралаштвом, *Наука и политика*, зборник радова књига 5, том 1, Пале: Филозофски факултет Пале, 373–383.

У раду *‘Збогом, Сарајево’, Радована Вучковића – паралела са Андрићевим стваралаштвом* се анализира дневничка проза *Збогом, Сарајево* Радована Вучковића у контексту ратних збивања. То је збирка запажања о људима, догађајима и ситуацијама које је Вучковић записао у периоду од 30. августа 1990. до 15. децембра 1993. године у ратом захваћеном Сарајеву. Оправданост поређења мемоарске прозе Радована Вучковића са дјелом Ива Андрића ауторка проналази у чињеници да је Андрић пишући у највећем жељу братства и јединства лоцирао вријеме радње својих *сарајевских прича* на сами почетак ирационалне мржње међу нацијама, односно, у доба великих историјских ломова и преврата, какве су биле 1878, 1906, 1908. и 1914. година када је та мржња испливалала на површину и обузимала све. Све што покреће тренутне историјске догађаје, суштински се налази описано у Андрићевим дјелима фикције. Вучковић се, заправо, непрестано загледа у то дјело, тражећи у њему одговоре на оно што му се збива у стварности. Нит која спаја истрзане и грозоморне ратне доживљаје аутора ове дневничке прозе је поновно оживљавање националног идентитета. Заточеништво у Сарајеву Вучковићу пружа емпиријски увид у природу људског зла, а Андрићева проза лајтмотивски дефинише осјећање безизлаза и патње и непомирљивости нација на тлу Босне.

5. Ковачевић, Лаловић, Крсмановић 2013: Ковачевић Милена, Лаловић Сузана, Крсмановић Душко, Утицај средњошколског успјеха на резултате теста из српског језика и књижевности у оквиру пријемног испита на Педагошком факултету у Бијелини, *Методичка пракса* број 1. Vol 13, година XIII, Београд, 63–76.

Утицај средњошколског успјеха на резултате теста из српског језика и књижевности у оквиру пријемног испита на Педагошком факултету у Бијељини је рад који је урађен у коауторству са двоје колега са Педагошког факултета у Бијељини и доноси резултате истраживања како тип средње школе и средњошколски успјех утичу на резултате које су кандидати остварили на тесту из српског језика и књижевности на пријемном испиту на Педагошком факултету у Бијељини 2009/2010. и 2010/2011. године. Узорак је узет методом случајног избора и износио је стотину кандидата. Посебна пажња је посвећена анализи успјешности у рјешавању питања из књижевности у односу на питања из језика, али и ужих подручја унутар тих области. Резултати су показали да су кандидати из средњих стручних школа имали бољи просјечан успјех од гимназијалаца, али да су обје године на тесту из српског језика и књижевности остварили слабији успјех. Истраживање је показало и да битан утицај на резултате теста има тип питања, јер велики број питања типа вишеструког избора олакшава рјешавање теста.

Радови послје последњег избора/реизбора⁷

1. Лаловић 2014: Сузана Лаловић, Један Андрићев хумористички јунак, *Књижевност и језик, часопис Друштва за Српски језик и књижевност Србије*, год. LXI, број 1–2, Београд: Друштво за Српски језик и књижевност Србије, 57–67. (Оригинални научни рад)

У раду **Један Андрићев хумористички јунак** кандидаткиња анализира Андрићеве приповијетке *Дан у Риму* и *Ноћ у Алхамбри* са становишта присуства хумористичких садржаја у њима. Оно што ове приповијетке повезује у јединствену цјелину јесте лик Николе Крилетића. Обликовање овог јунака у основи је типско и садржи комичне црте плаутовског „хвалисавог војника”, са примјесима лакрдијаша. Хумористички потенцијал остварује се уланчавањем и проширивањем анегдотских ситуација у којима се откривају карактерне и типске особине главног јунака. Обликован хумористичким средствима, Никола Крилетић израста у метонимијски лик, израз једног поднебља и једног менталитета. Како обје приповијетке карактерише непосредна нарација, као и присуство масовног спектакла као позорнице за догађај, велика пажња је посвећена апликацији Бахтиновог појма карневализација. У закључном дијелу рада речено је нешто о природи Андрићевог хумора који, поред нескривене иронијско-сатиричке жаоке, карактерише дух симпатије и ведрине.

2. Лаловић 2014: Сузана Лаловић, Алија Ђерзелез у свјетлу карневала, *Филолог, часопис за језик, књижевност и културу*, год. V, број 9. Бања Лука: Филолошки факултет, стр. 205–214. (Оригинални научни рад)

⁷ Навести кратак приказ радова и књига (научних књига, монографија или универзитетских уџбеника) релевантних за избор кандидата у академско звање.

У раду *Алија Ђерзелез у свјетлу карневала* кандидаткиња разматра Андрићеву приповијетку *Пут Алије Ђерзелеза* у свјетлу теорија о хумору Михаила Бахтина, Луиђија Пирандела и Александра Бошковића. Као доминантни план књижевне структуре посредством којег се хуморно остварује у овој приповиједи кандидаткиња издваја хумористички лик Алије Ђерзелеза. Ауторка уочава да у физичкој карактеризацији лика Алије Ђерзелеза доминира гротеска, а стварање атмосфере као подлоге за изградњу лика у знаку је карневализујуће ослобођене свијести и дијалогског општења који доводе до демитизације епског јунака, подвргавајући га прво амбивалентном карневалском смијеху, а затим и рефлексјама о његовим узроцима.

3. Лаловић 2014: Сузана Лаловић, Фра Марко Крнета – Андрићев хумористички јунак, *Српска вила, часопис за књижевност, културу и науку*. број 39, Бијељина: СПКД Просвјета, 223–245. (Прегледни рад)

У раду *Фра Марко Крнета – Андрићев хумористички јунак* ауторка анализира хумористичке поступке у Андрићевим приповијеткама из фратарског циклуса у којим се појављује лик фра-Марка Крнете. Ауторка прати развој и умјетничко обликовање Фра-Марковог лик из приповијетке у приповијетку. Први пут се тај лик појављује у приповиједи *У мусафирхани* (1923), затим *У зиндану* (1924) и приповиједи *Исповијед* (1928), да би се повијест о њему завршила приповијетком *Код казана* (1930). Испоставља се да највећи дио хумористичког потенцијала произилази из комичне карактеризације главног јунака, која почива на контрасту између његове непатворене горштачке, готово пантеистичке природе и непоколебљиве вјере у Бога и хришћанску етику. Поред тога ауторка указује је на низ комичних ситуација, углавном анегдотског карактера као и на разноврсна средства језичке комике.

4. Лаловић 2014: Сузана Лаловић, Један од могућих погледа на Андрићеву збирку „Кућа на осами”, *Нова школа, година IX*, број. 13, Бијељина: Педагошки факултет, 30–39. (Оригинални научни рад)

У овом раду кандидаткиња анализира посљедњу и постхумно објављена приповједачку збирку Ива Андрића под насловом „Кућа на осами”. Ауторка наглашава да ова збирка по многим карактеристикама представља специфично дјело приповиједног стваралаштва нашег нобеловца. Не претендујући на било какву врсту коначног суда, с обзиром на комплексност саме збирке о којој је ријеч, ауторка даје неке нове увиде у правцу којих би будуће анализе могле ићи. Имајући у виду релативизам као једно од иманентних својстава Андрићевог стваралаштва и концепцију збирке која је замишљена тако да душе умрлих долазе писцу тражећи од њега да их прими у своје дјело, односно да му испричају своју животну причу, ауторка наглашава да је ово дјело нарочито погодно за разматрање присуства и врсте хумора у њему, као и у посљедње вријеме све популарније „теорија могућих свјетова”. У складу с тим, кандидаткиња најприје даје најважнија схватања која се

тичу „теорије могућих свјетова”, осврћући се у првом реду на ставове Љубомира Долежела, а затим анализирајући примјере из приповиједака одређује врсту, степен и функцију хуморног у таквој структури. Ауторка закључује да је у фокусу поменутих приповиједака приказан моменат када се у ликовима буди могућност другог човјека у њима самима, односно постојање њихових пандана у другим могућим свјетовима. Хумор у сагледавању ликова не нуди утјеху у заумном свијету, иначе душе „Куће на осами” не би имале потребу да долазе наратору, он нас неминовно враћа овом свијету као једином извјесном, показујући нам да нема алтернативе, и још више, свијет приче који коегзистира у стварном свијету испоставља се као највиша „реалност”, јер прича, коначно, надживљава све, а живот у причи остаје једино свједочанство постојања.

5. Милић, Симеуновић, Лаловић 2014: Сања Милић, Владо Симеуновић, Сузана Лаловић, Иновирање приступа у откривању креативности код дјече предшколског узраста, *Имплементација иновација у образовању и васпитању – изазови и дилеме*, зборник радова, Београд: Учитељски факултет Универзитета у Београду, 612–622. (Оригинални научни рад)

У коауторском раду *Иновирање приступа у откривању креативности код дјече предшколског узраста* ауторка с обзиром на институцију у којој је запослена залази у подручје дјечије даровитости, односно процјене кративног потенцијала дјече када је у питању вербално-лингвистичка интелигенција. Полазећи од чињенице да су даровити појединци покретачи друштвених промјена и творци најпрогресивнијих идеја које резултирају новим, оригиналнијим и савременијим продукцима људског искуства уопште, аутори сматрају да процес идентификације даровитих, који није нимало лак и захтијева висок ниво стручности и посвећености, треба да почне још у раном дјетињству. У сврху унапређивања успјеха у откривању и развоју свих потенцијала, они инсистирају на иновирању метода, поступка и инструмената, али и приступа за утврђивање постојања, структуре и степена даровитости у складу са достигнућима других наука на пољу изучавања човјека. Циљ рада је је утврђивање нивоа слагања процјена креативних потенцијала дјече предшколског узраста од стране педагога, професора српског језика и васпитача. На узорку од 2000 вербалних мисаоних продуката (одговора) које је дало 182 дјече предшколског узраста, три процјењивача су означавала одговоре који у себи садрже елементе креативности. С обзиром на то да је за идентификацију креативних потенцијала неопходан мултидисциплинарни приступ, резултати истраживања дају смјернице за унапређење компетенција наставника који су укључени у процес препознавања и организације рада са даровитом дјецом.

6. Лаловић 2015: Сузана Лаловић, Хумор и слобода у Андрићевој „Причи о везировом слону”, *Наука и слобода*, Научни скуп поводом стогодишњице сарајевског атентата и двадесетогодишњице рада филозофског факултета на Палама, Пале: Филозофски факултет у Палама, 701–714. (Оригинални научни рад)

У раду *Хумор и слобода у Андрићевој „Причи о везировом слону”* ауторка Андрићеву приповијетку *Прича о везировом слону* (1947), која представља по много чему специфично дјело Андрићевог приповиједног опуса, анализира позивајући се на роман *Травничка хроника* (1946) на који се ова приповијетка тематски наслања чинећи заједно са њим причу о односу травничке чаршије према страном, а шире гледано и окосницу једне велике Андрићеве теме – босанска касаба и друго (друкчије). Осим што ову приповијетку сагледава и тумачи кроз призму поузданости колективног памћења и снагу народске мудрости, ауторка наглашава да уводни дио ове приче представља и нарочиту врсту аутопоетичког текста. На почетку експлицирани као највиши облик истинитости о људима, тлу и историји, прича и причање се на крају кроз само приповиједање о везировом слону, Аљу Казазу и Травничанима показују стварнијим од фактографске стварности и „истинитије од сваке истине” (265). У првом дијелу рада ауторка објашњава однос травничке чаршије и новог везира, који се сагледава кроз међузависност приче о догађајима и онога што се стварно догодило. Разлика између стварног и имагинарног – онога што се стварно догодило и онога што се могло догодити – не игра битну улогу у стварању колективне касаблијске свијести о новом везиру и његовом чудном љубимцу. Напротив, чини се да су измишљене приче, лажи и нагађања које прате присуство Целалије и фила у Травнику пресудне у учвршћивању травничког страха и везирове моћи, представљајући својеврсни парадокс историјског свједочанства и моћи приче. Други дио рада посвећен је анализи хумористичких садржаја у овој приповијетици, њихових типова и функција. Нарочита пажња посвећена је хумористичком потенцијалу Аљове измишљене приче о сусрету са везиром која се доживљава као посредна и парадоксална, али спознајно ослобађајућа могућност назирања „стварне” истине тамо гдје се фактографска истинитост испоставља недостатном.

7. Бунчић 2015: Сузана Бунчић, Андрићеви малограђани – хуморно-иронична интерпретација, Часопис *Радови Филозофског факултета*, број 17, Пале: Филозофски факултет у Палама, 111–130. (Кратко саопштење)

У раду *Андрићеви малограђани – хуморно-иронична интерпретација* ауторка анализира приповијетке Ива Андрића које за тему имају животе ситних чиновника и „малих људи” чије егзистенције усљед одсуства гипкости духа пред неумитном животном промјенљивошћу бивају доведене на ивицу апсурда. Ријеч је у првом реду о приповијеткама *Светковина*, *Случај Стевана Карајана*, *Црвен цвет*, *Ђорђе Ђорђевић*, *Знакови* и *Аутобиографија*. Како би изразио сву тривијалност малограђанског начина живота и реда као једног од његових императива, Андрић јунаке из ових приповиједака слика у преломним тренуцима њихових живота, када правила реда бивају сломљена, а у којима се они више не сналазе. Преко ових ликова су исмијане малограђанска жеља за контролом, шкртост, претјерана опрезност, малограђански конформизам, површност, крутост. Иако дубоко ироничан, а на моменте и саркастичан, за хумор у овим приповијеткама би се могло рећи да је то „болна страна весела и смијешна страна људске боли”. Добар дио рада посвећен је опису техника и поступака којима се производи хуморни учинак. Ауторка закључује да је овај дио Андрићевог стваралаштва дубоко укоријењен у егзистенцијалистичкој филозофији, а свака од приповиједака се разумијева као протест против тенденције типизирања, изједначавања, омасовљавања, централизовања које се на различитим нивоима и структурама увлаче у живот човјека, потирући његову бит и слободу

избора.

8. Лаловић 2015: Сузана Лаловић, Дефинисање појма хумор, *Нова школа*, година X, свеска (I), Бијељина: Педагошки факултет у Бијељини, 90–106. (Оригинални научни рад)

Као основни циљ рада *Дефинисање појма хумор* ауторка поставља дефинисање књижевнотеоријског појам хумор. У првом дијелу рада хумор се прво проматра у односу на сличне појмове као што су комично и смијешно, да би се у другом прешло на конкретну анализу хумора. Он се сагледава кроз теоријска објашњења Александра Бошковића, Николаја Хартмана, Артура Шопенхауера и Луиђија Пирандела који истичу да је хумор нарочита врста посматрања за коју је неопходна непристрасност и дистанцирање од предмета, „свакодневних вредности и предрасуда”, али не дистанцирање у смислу емоционалне хладноће. Тако дефинисан хумор постаје нарочит облик перспективизма који поред осталог садржи и увиђајући елемент.

9. Бунчић, Милић, Симеуновић 2016: Сузана Бунчић, Сања Милић, Владо Симеуновић, Љубав и љубавници у кратким причама Мома Капора, *Нова школа*, година XI, свеска (I), Бијељина: Педагошки факултет у Бијељини, 79–95. (Оригинални научни рад)

У коауторском раду *Љубав и љубавници у кратким причама Мома Капора* ауторка се бави темама љубав и сексуалност у књижевном стваралаштву Мома Капора. Рад се темељи на анализи начина конструкције и презентације мотива љубави у Капоровим причама из књиге *101 прича*. Откривајући поетичке доминанте кратке приче Мома Капора ауторка закључује да овај писац супротстављајући љубав стереотипима свакодневице, у првом реду афирмише нормалност, рехабилитујући на тај начин и љубав, као поетско осјећање и сентимент. У исто вријеме, писац свједочи о теретима и искушењима којима љубав у савременом друштву бива изложена и дубоко хуманим дилемама својих јунака. Љубав у кратким причама Мома Капора тако постаје подлога за посредну интерпретацију ширег историјског и културнополитичког контекста. На крају, ауторка закључује да специфичним приповиједањем о љубави Капор скоро да и нема претходника у српској књижевности, а свакако да стоји у опреци са савременим тенденцијама књижевног стварања.

10. Бунчић Лаловић 2017: Сузана Бунчић Лаловић, Дехуманизација у хумористичком кључу, Зборник радова „Андрејева Госпођица”, *Андрејева иницијатива 10*. Институт за славистику Универзитета Карл Франц. Институт за славистику Универзитет Карл Франц – Народна и универзитетска библиотека Републике Српске – Свет књиге-нмлибрис. Грац–Бањалука. стр. 147–161.

У раду *Дехуманизација у хумористичком кључу* ауторка анализира лик Рајке Радаковић из Андрејевог романа *Госпођица* упоређујући га са ликовима Андрејевих жена из приповиједака *Зеко* (Маргита Катанић) и *Породична слика* (Наталија Ната

Каменковић). Оно што повезује сва три лика јесте да припадају плејади Андрићевих негативних женских ликова о којима у српској књижевној критици и није било много ријечи до сада; све су у великој мјери типске јунакиње, а највише се приближавају типу тврдице и горопаднице, са примјесама мрзости. Хумористички принцип у изградњи ликова ових жена најупечатљивије долази до израза у њиховом физичком опису у коме се комбинују хиперболизација и реалистичко-комични елементи карикатуре са елементима гротеске, настале мјешавином животињских и механичких облика. Иако механичко начело заклања духовно, преко чега се ликови ових жена обесмишљавају и дехуманизују, а њихове егзистенције доводе на ивицу апсурда, њихово појављивање у дјелу је ублажено и углавном смирено хумористичким тоном који прати приповиједање, односно посредством „маштовитог и насмешеног коментара”. Таман када карактеризација јунакиња пријети да пређе у сатиру, на сцену ступа Андрићево хуманистичко одређење и оне нам дјелују колико одвратно и за сваку осуду, толико и људски слабе и суштински трагичне. Огољавајући јунакиње и иронично-карикатурално их портретишући, тако да њихови ликови каткада изазивају језу, а каткада и човјекољубив и помирљив осмијех, Андрић се претвара у критичара цјелокупног друштва чији су оне продукт, а субверзивност хумора омогућава да се све то на хармоничан начин стопи у књижевно дјело као виши облик истинитости о свијету и човјеку.

11. Бунчић 2017: Сузана Бунчић, Умјетнички поступак у приповијеткама Ива Андрића, *Нова школа, година XII*, свеска (1), Бијељина: Педагошки факултет, 261–273. (Оригинални научни рад)

У раду *Умјетнички поступак у приповијеткама Ива Андрића* ријеч је о кључним елементима на којима почива умјетност приповиједања Ива Андрића. Ауторка сматра да је за схватање умјетничког поступка Андрићевих приповиједака и хумора у њима, о чему се у посљедње вријеме све више говори, врло битно питање формалне презентације текста, у коме је главни акценат стављен на форме приповиједања. Андрића у причи интересује оно мјесто гдје се живот претвара у легенду, а појединачна судбину у универзалну истину. Ауторка наводи да се због тога Андрић често користи пословичким изразима, анегдотским поентирањим као и медитативно-филозофским пасажима који понире ка суштини. Сам писац је често истицао да његово приповиједање тежи да се што више приближи прадавној ситуацији усменог приповиједања, у којој је народни рапсод усмено причао какав догађај, а окупљени око њега су слушали. Да Андрићево дјело почива на креативном преображају усменог приповиједања потврђују безбројни примјери: од наративне технике и структуре већине његових остварења, до тумачења веза остварених са народном традицијом, преко уочавања стилских константи или тематско-значајских склопова.

ЗБОРНИЦИ САЖЕТАКА СА НАУЧНИХ СКУПОВА

1. Бунчић, Милић 2015: Сузана Бунчић, Сања Милић, Аутобиографски и аутофикцијски дискурс у „Исповестима” Мома Капора, *Наука и*

евроинтеграције, Пале: Филозофски факултет, 22–24 мај 2015, стр. 75.

2. Сузана Бунчић, Милена Ивановић, Прича о везировом слону – парадигма Андрићевог хуморизма, *Зборник сажетака са 8. научног скупа са међународним учешћем „Наука и настава данас”*, одржаног 17.11. 2017. на Педагошком факултету у Бијељини, стр. 14.
3. Бунчић 2018: Сузана Бунчић, „Vox humana” Мома Капора у књижевном и политичком контексту седамдесетих година двадесетог вијека. Научни скуп са међународним учешћем *Српско друштво и стогодишњица завршетка великог рата, резултати и посљедице*, 25. „Вишњићеви дани”, Бијељина: СПКД Просвјета Бијељина, 6. 11. 2018, стр. 16.
4. Милановић, Бунчић 2018: Нина Милановић, Сузана Бунчић, Жанровске и лингвостилистичке одлике „Писама из Париза” Милоша Црњанског, *Наука и настава данас*, 9. скуп са међународним учешћем, Бијељина: Педагошки факултет, 30. новембар 2018, стр. 27–28.
5. Бунчић, Милановић 2018: Сузана Бунчић, Нина Милановић, Поетика, језик и стил „Путописа кроз биографију” Мома Капора, *Наука и настава данас*, 9. скуп са међународним учешћем, Бијељина: Педагошки факултет, 30. новембар 2018, стр. 29–30.

4. ОБРАЗОВНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Образовна дјелатност прије првог и/или /посљедњег избора/реизбора

2008–2014: асистент на предметима Књижевност, Књижевност за дјецу, Народна књижевност, Сценска умјетност, Луткарство и сценска умјетност, Културна историја Срба, Филмска и РТВ култура, Библиотекарство на Педагошком факултету у Бијељини, Универзитета у Источном Сарајеву.

Образовна дјелатност послје посљедњег избора/реизбора

2014: виши асистент на предметима Књижевност, Књижевност за дјецу, Народна књижевност, Књижевна историја, Сценска умјетност, Дијете и сценска лутка, Филмска и РТВ култура на Педагошком факултету у Бијељини, Универзитета у Источном Сарајеву.

5. СТРУЧНА ДЈЕЛАТНОСТ КАНДИДАТА

Учешће у пројектима:

1. Просторно-функционални развој предшколског васпитања и образовања Републике Српске, Универзитет у Источном Сарајеву – Педагошки факултет у Бијељини (2011).
2. Иновирање наставног процеса са даровитим ученицима као претпоставка

друштвеног прогреса, Универзитет у Источном Сарајеву Педагошки факултет у Бијељини (2013).

3. Идентификација даровитости код ученика нижих разреда основне школе путем процјене који реализује Универзитет у Источном Сарајеву Педагошки факултет у Бијељини (2014).

4. Утврђивање потреба тржишта рада са становишта компетенција стечених на високошколским установама у процесу реформе високог образовања (2015).

5. Дани Васе Пелагића „Савремени писци за дјецу из Републике Српске као чувари националног идентитета” Универзитет у Источном Сарајеву Педагошки факултет у Бијељини (2016).

6. Дани Васе Пелагића „Знаменити учитељи Семберије” Универзитет у Источном Сарајеву Педагошки факултет у Бијељини (2017).

Дугогодишњи је лектор часписа „Нова школа” Педагошког факултета у Бијељини.

Други кандидат и сваки наредни ако их има (све поновљено као за првог кандидата).

6. РЕЗУЛТАТ ИНТЕРВЈУА СА КАНДИДАТИМА⁸

Комисија у пуном саставу обавила је 15. 1. 2018. године интервју са кандидаткињом која се пријавила на расписани конкурс. Из разговора је утврђено да је ријеч о изграђеном и искусном научном раднику. Комисија може констатовати њену пуну одређеност за универзитетску наставну дјелатност и научна истраживања у наставно-научној области за коју је расписан конкурс, као и то да је у посљедњем изборном периоду објавила одговарајући број радова, и да је реализовала одговарајуће активности у складу са прописаним правилима.

7. ИНФОРМАЦИЈА О ОДРЖАНОМ ПРЕДАВАЊУ ИЗ НАСТАВНОГ ПРЕДМЕТА КОЈИ ПРИПАДА УЖОЈ НАУЧНОЈ/УМЈЕТНИЧКОЈ ОБЛАСТИ ЗА КОЈУ ЈЕ КАНДИДАТ КОНКУРИСАО, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ⁹

Како је кандидаткиња мр Сузана Бунчић запослена на Универзитету у Источном Сарајеву – Педагошки факултет Бијељина од 2008. године, те је у том периоду изводила вјежбе на предметима из уже научне области за коју је расписан конкурс није било потребе за држањем огледног предавања које је предвиђено конкурсом.

⁸ Интервју са кандидатима за изборе у академска звања обавља се у складу са чланом 4а. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву (Интервју подразумјева непосредан усмени разговор који комисија обавља са кандидатима у просторијама факултета/академије. Кандидатима се путем поште доставља позив за интервју у коме се наводи датум, вријеме и мјесто одржавања интервјуа.)

⁹ Кандидат за избор у наставно-научно звање, који раније није изводио наставу у високошколским установама, дужан је да пред комисијом коју формира вијеће организационе јединице, одржи предавање из наставног предмета уже научне/умјетничке области за коју је конкурисао.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ		
Експлицитно навести у табели у наставку да ли сваки кандидат испуњава услове за избор у звање или их не испуњава.		
Први кандидат		
Минимални услови за избор у звање ¹⁰	испуњава/не испуњава	Навести резултате рада (уколико испуњава)
<i>Навести списак минимално прописаних услова</i> 1. Има завршен други циклус студија, односно стечено звање магистра наука.	ИСПУЊАВА	Кандидаткиња мр Сузана Бунчић је завршила основне и магистарске студије на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Магистарски рад <i>Типови и функције хумора у приповијеткама Ива Андрића</i> одбранила је 10. јанура 2014. године и стекла звање Магистра књижевноисторијских наука.
2. Просјечна оцјена на првом циклусу студија.	ИСПУЊАВА	Просјечна оцјена на првом циклусу студија је 9,06 . Потврђено овјереном копијом дипломе и увјерења о положеним испитима.
3. Просјечна оцјена на другом циклусу студија.	ИСПУЊАВА	Просјечна оцјена на другом циклусу студија је 9,80 . Потврђено овјереном копијом дипломе и увјерења о положеним испитима.
Додатно остварени резултати рада (осим минимално прописаних)		
Кандидаткиња мр Сузана Бунчић, пријавила је 15. 7. 2015. године на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву докторску дисертацију под насловом <i>Поетика прозе Мома Капора</i> , чија је израда у завршној фази. Осим тога она је од посљедњег избора објавила је једанаест (11) научних радова , те учествовала са излагањима на пет (5) научних скупова, те у реализацији низа научних и стручних конференција и пројеката.		
Други кандидат и сваки наредни уколико их има (све поновљено као за првог)		
Приједлог кандидата за избор у академско звање (навести звање, ужу научну/умјетничку и образовну област за коју се кандидат предлаже) са образложењем приједлога комисије. Уколико један или више кандидата задовољавају услове за избор у звање према конкурс, комисија мора дати образложење о разлозима доношења своје одлуке, конкретно и јасно		
Мр Сузана Бунчић као једини пријављени кандидат на конкурс испуњава све		

¹⁰ У зависности у које се звање бира кандидат, навести минимално прописане услове на основу члана 77., 78. и 87. Закона о високом образовању односно на основу члана 37., 38. и 39. Правилника о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву

услове за реизбор у звање вишег асистента за ужу научну област Специфичне књижевности (Србистика).

Увидом у поднесу конкурсну документацију и анализом референци кандидаткиње мр Сузана Бунчић, комисија утврђује да је кандидаткиња испунила и премашила нужне услове прописане *Законом о високом образовању и Правилником о поступку и условима избора академског особља Универзитета у Источном Сарајеву* за реизбор у академско звање вишег асистента на Педагошком факултету у Бијељини.

Сагледавајући свеукупне научне, образовне и стручне резултате које је кандидаткиња остварила у претходном изборном периоду, а који су наведени у овом извјештају, комисија са задовољством предлаже Научно-наставном вијећу Педагошког факултета Универзитета у Источном Сарајеву и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да одобре реизбор мр Сузана Бунчић у звање вишег асистента на Педагошком факултету у Бијељини.

Ч Л А Н О В И К О М И С И Ј Е:

1. Проф. Др Ранко Поповић, редовни професор, предсједник

2. Проф. др Војо Ковачевић, редовни професор, члан

3. Проф. др Јелина Ђурковић, ванредни професор, члан

Мјесто: Бијељина
Датум: 18. 1. 2019.